

Abstrakt

Tato práce se věnuje způsobu, jakým rozklad politické moci a jiné charakteristiky teritoria ovlivňují šanci al-Káidy na úspěšné budování regionálních buněk ve slabých a zhroucených státech. Jejím ústředním bodem je komparace mezi případovou studií regionu FATA v Pákistánu a Somálska. Jejím cílem je odhalit faktory, které negativně ovlivnily fungování aktéria v Somálsku, avšak které neměly negativní vliv na pobyt ve FATA. Ve výsledku zjišťujeme, že zmíněné faktory se týkají zejména oblasti recruitingu, potenciálu navazování nových spojení, bezpečnostních rizik spojených s absencí centrální moci a s daní ze zhoršené infrastruktury. Toto pozorování je zajímavé, jelikož region FATA představuje podobné socio-politické prostředí jako Somálsko. V odborné literatuře se setkáváme s názorem, demonstrováním právě na případu Somálska, že zhroucené státy nejsou pro působení teroristických skupin ideální. Proto je pro nás zajímavé zjištění důvodů, kvůli kterým dopadla al-Káida v obou případech zásadně odlišně. Autor výsledky vykládá tak, že není možné zmíněnou poučku příliš generalizovat a další komparativní studie jsou z tohoto důvodu nutné.